

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af løn- og tjenestetidsmæssig ligestilling mellem militære og civile værnepligtige.

Fremsat den 13. oktober 1977 af *Alfred Hansen (DR)*, *Hjortlund Christensen (DR)*,
Ib Christensen (DR), *Alice Hedegaard (DR)*, *Mølgaard (DR)* og *Lis Starcke (DR)*.

Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt at sikre gennemførelsen af den videst mulige grad af ligestilling mellem civile og militære værnepligtige — først og fremmest med hensyn til løn og tjeneste-

tidslængde, men også på andre tjenestevilkårsområder, hvor en ligestilling kan gennemføres (ordensreglementer; velfærdsforanstaltninger m. v.).

Bemærkninger til forslaget.

Den særbehandling, civile værnepligtige udsættes for ved forlænet tjenestetid og en langt ringere aflønning end militære værnepligtige, forekommer urimelig. Forskelsbehandlingen er blevet skærpet med de tjenestetidsnedsættelser, der er foretaget for soldaters vedkommende i de senere år, og de skridt, der er taget henimod indførelsen af en egentlig soldaterløn. Denne forskelsbehandling får karakteren af en straffeforanstaltning over for den, der af etiske, religiøse eller andre samvittighedsårsager vælger militærnægtertjeneste fremfor militærtjeneste.

I øjeblikket modtager den civile værnepligtige en aflønning på omkring 2.283 kr. månedligt, medens den militære menige værnepligtige modtager ca. 3.644 kr. månedligt. Den militære menige værnepligtige har en tjenestetid, der andrager 9 måneder, medens den civile værnepligtiges tjenestetid andrager 11 måneder. Der er således tale om ganske betydelige forskelle, der kan have afgørende betydning for uddannelsesforløb og mulighederne for at etablere bo og/eller virksomhed. Der øves således et stærkt pres på samvittigheden hos den, der måtte

ønske at undlade at bære våben, hvilket næppe kan begrundes med noget etisk forsvarligt synspunkt.

Baggrunden for, at man i sin tid har indført en sådan forskelsbehandling, var utvivlsomt en frygt for, at antallet af civile værnepligtige ellers ville vokse i en sådan grad, at forsvaret ikke kunne bemannes. De seneste års stigende antal af frivillige i forsvaret sammenhængende med de bedrede aflønningsforhold og tjenesteforhold i øvrigt for det militære værnepligtige personel gør imidlertid, at man må konstatere, at denne baggrund for en diskrimination som den udøvede i hvert fald ikke længere er til stede, og rimeligheds- og ligeretshensyn tilsiger da en fjernelse af denne forskelsbehandling snarest muligt.

Selv om forslaget i første række tilsigter ligestilling med hensyn til aflønning og tjenestetidslængde, tilsigtes også en række andre tjenesteforhold bragt til ligestilling for de forskellige kategorier af værnepligtige, idet der også på andre områder forekommer en ikke af de forskellige arbejdsområder og opgaver naturligt betinget diskrimination.